

Narhvaler i sigte ... Ugebrev nr. 7, 21. juli 2002

Til alle jer fra alle os, tror I at her er smukt? Her er fantastisk, den dybblå fjord med få spredte, kridhvide isflager der driver frem og tilbage med tidevandet, de stejle nordvendte klippesider med fuger skabt af is og vand og Aucellas blødt stigende skråning med en spredt svag grønlig farve. Zackenbergelvens brusen der stadigvæk holder moskusokserne på den anden side, selv om de gang på gang prøver at forcere den fossende elv. Bag ved Zackenbergfjeldet, som set herfra er rundt og blødt, men når man står på dets top er stejlt som bare fanden og åbner op for et utroligt kig mod indlandsisen, Albrechts-sletten og Kuhn Ø. Det er i sandhed et fascinerede sted og som kok kan man ikke ønske sig en bedre udsigt fra sit vindue.

I den forgangne uge måtte vi tage afsked med 3 botanikere Helge, Teis og Svend. Svend der egentlig ikke er botaniker, men styrer teknikken med kyndig hånd, så de andre ikke bare sidder og drikker whisky når der opstår et problem. De lod heldigvis Kristian blive for at han kan passe de forsatte målinger. I forbindelse med afskeden kom der to nye folk her til: Bent, der styrer det hydrologiske kredsløb med stor indsigt og snilde hånd, og Bjarne som tiltræder den logistiske platform og bliver her ind til vi lukker ned. Det ser ud til at de så småt er ved at falde til og nyder omgivelserne.

Dette var ellers ugen hvor Thomas, Hans og Line havde håbet på at flyve lavt over landskabet for at tælle moskusokser. Vi var et par stykker, der havde tiltusket os en plads på flyet, men som det meste andet heroppe så er flyvning også afhængig af vejret, og det har været en uge med relativt meget regn, der også har påvirket Kristians arbejde. Men intet er så skidt at det ikke er godt for noget, for ca. kl. 11 lørdag, da flyvningen var blevet aflyst, spottede Line en flok Narhvaler i fjorden lige neden for stationen og vi stod alle med kikkerter og ænsede for en stund ikke en eneste myg. Vildtbiologerne anslog, at det var en flok på omkring 50 stykker. Vi håber at de bliver i området et stykke tid så der bliver lejlighed til at se mere til dem. Desuden håber vi på at vejret vil tilsmile os med klar himmel og ingen vind i den kommende uge så oksetællingen kan blive til noget.

Helt her oppe højt mod nord,
er en lille feltstation, hvor vi bor
inde mod tyroler fjord
det tynde plantedække på den permafrosne jord
kan gøre et menneske helt tom for ord.

Out Zac.

Marc O. Hansen